

46

håll som (*opt vá sigr*) Sigvat skald F. Jónsson *No-isl. Skjaldedigt.* B. I, s. 249, str. 15, eller (*vá frægr konungr*) ib. s. 229, str. 2. Delarne av ett dylikt inskott förekomma stundom spridda på flera verser, t. ex. i Sigvats Austfararvísur, str 1: *þessar v. 2, vísur v. 3, of for gerðak v. 4, svafk fátt v. 6, síðan v. 7*. Då ett dylikt enstaka ord av stál alltemellanåt förekommer i Sigvats dikter, är det frestande att tillskriva just honom detta verspar och antaga det tillhöra det kväde om Anund Jakob, som nämnes i Skáldatal och som han troligen diktat 1031—35, då han uppehöll sig vid svenska hovet, men som är alldeles förlorat. Måhända har Djärv deltagit i den strid, som värsparet åsyftar, och ristaren därför bevarat verserna därom till hans berömmelse, och vågen är väl snarast krigsbyte från en fallen fiende. Det är kanske det härnadståg av Anund till Sengallen, som besjunges, vilket omnämnes i Yngvarssaga viðförla, ed. Olsson, s. 10, och sålunda bekräftas här, liksom så många andra runinskrifter visa, att denna saga har historiskt underlag. De felande c. 10 runorna i lockets inskrift skulle kunna utfyllas till i (simkala × 1) *oti* ”i semgallernas land.” jfr *til simkala* Sö. 198 Mervalla, B. 720, L. 944.

Övers.: ”Djärv fick (som byte) av en semgallisk man dessa skålar i semgallernas land men Värmund ristade dessa runor. Fågeln slet den bleka mängden av fallna — drap — man såg på asgöken, hur han svällde.”

8. ÖDBÄRN.

Ristaren Ödbärn (upbirn) namngiver sig å runstenen:

1. V ä p p e b y, Oknö, Arnö sn, Trögds hd, B. 595, L. 710, D. I, 77:
 hru : muntr : ak : kuþ : muntr : latu : risa : stin : þansa : iftir :
 slyru : faþur : sin : kuþan : upbirn : risti : ”Romund och Gudmund
 läto resa denna sten efter Slydra, sin fader god. Ödbärn ristade.”

Märk: a) Runslingan följer stenens kanter och är sluten. Mitten fylles av små slingor, flätade kring ett djur, som liknar det hos Tidkume, b) hr i hru : muntr har en ålderdomlig prägel, c) Monoftongisk beteckning motsvarar de gamla diftongerna: ak, risa, stin, upbirn, d) Lederna av sammansatta namn åtskiljas av skiljetecken: hru : muntr, kuþ : muntr, e) Runan o förekommer icke, men þansa, kuþan, äro intet bevis för att ristaren brukat den som o-runa.